

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER

της 25ης Ιουνίου 2002¹

1. Στην παρούσα διαδικασία λόγω παραβάσεως, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει, βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να καταρτίσει σχέδια απολύμανσης ή διάθεσης των απογεγραμμένων συσκευών και των πολυχλωροδιφαινυλίων που αυτές περιέχουν, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996² (στο εξής: οδηγία 96/59 ή οδηγία).

3. Κατά το άρθρο 3 της οδηγίας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα που επιβάλλονται για να διασφαλιστεί η διάθεση των χρησιμοποιημένων PCB και η απολύμανση ή η διάθεση των PCB και των συσκευών που περιέχουν PCB, το ταχύτερο δυνατόν· για τις συσκευές που απογράφονται σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, η απολύμανση και η διάθεση θα πραγματοποιηθούν το αργότερο έως το τέλος του 2010.

4. Το άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 3, έχει ως εξής:

Οι σχετικές διατάξεις της οδηγίας 96/59

2. Σκοπός της οδηγίας 96/59 είναι η προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ελεγχόμενη διάθεση των PCB³.

«1. Προκειμένου να συμμορφωθούν προς το άρθρο 3, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την κατάρτιση καταλόγων των συσκευών που περιέχουν όγκο PCB μεγαλύτερο των 5 dm³, και αποστέλλουν περίληψη των καταλόγων αυτών στην Επιτροπή, το αργότερο τρία χρόνια μετά την έκδοση της παρούσας οδηγίας. Σε περίπτωση πυκνωτών ισχύος, το όριο των 5 dm³ νοείται ότι συμπεριλαμβάνει το σύνολο των μεμονωμένων στοιχείων μιας συνδυασμένης σειράς.

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ισπανική.

2 — Οδηγία του Συμβουλίου για τη διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB και PTC) (ΕΕ L 243, σ. 31).

3 — Τα PCB είναι μια ομάδα διαφόρων χημικών προϊόντων τα οποία, λόγω των χαρακτηριστικών τους — θερμική αγωγιμότητα, υψηλή διηλεκτρική σταθερά και αντίσταση στη φωτιά — χρησιμοποιούνται κατά την κατασκευή κλειστών συστημάτων ηλεκτρικών μετασχηματιστών και πυκνωτών, συστημάτων θέρμανσης και υδραυλικών εξοπλισμών.

2. Οι συσκευές για τις οποίες είναι εύλογο να υποτεθεί ότι τα υγρά περιέχουν ποσοστό PCB κατά βάρος κυμαινόμενο μεταξύ 0,05 % και 0,005 % μπορούν να απογράφονται χωρίς τα στοιχεία που απαιτούνται στην παράγραφο 3, τρίτη και τέταρτη περίπτωση και μπορούν να επισημαίνονται ως «μολυσμένες από PCB σε ποσοστό < 0,05 %». Η απολύμανση ή η διάθεσή τους πραγματοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2.

— ημερομηνίες δήλωσης.

Εάν ένα κράτος μέλος έχει ήδη καταρτίσει ανάλογο κατάλογο, δεν απαιτείται νέος. Οι κατάλογοι ενημερώνονται τακτικά.»

3. Οι κατάλογοι περιλαμβάνουν τα ακόλουθα στοιχεία:

5. Το άρθρο 11 ορίζει τα εξής:

— όνομα και διεύθυνση του κατόχου,

«1. Εντός τριών ετών από την έκδοση της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη καταρτίζουν:

— θέση και περιγραφή της συσκευής,

— σχέδια απολύμανσης ή/και διάθεσης των συσκευών που έχουν απογραφεί και των PCB τα οποία περιέχουν,

— ποσότητα PCB που περιέχει ο εξοπλισμός,

— γενικές κατευθύνσεις για τη συλλογή και τη μετέπειτα διάθεση συσκευών οι οποίες δεν οφείλουν να περιληφθούν σε κατάλογο σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, όπως ορίζει το άρθρο 6, παράγραφος 3.

— ημερομηνίες και τύπος επεξεργασίας ή αντικατάστασης που έχει πραγματοποιηθεί ή προβλέπεται να πραγματοποιηθεί,

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή αυτά τα σχέδια και τις γενικές κατευθύνσεις.»

Μεγάλου Δούκα, της 24ης Φεβρουαρίου 1998, περί της διαθέσεως των PCB και των PCT⁴ (στο εξής: κανονιστική απόφαση περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο).

6. Σύμφωνα με τη δέκατη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου, «για να μπορέσουν οι δυνατότητες διάθεσης των PCB να προσαρμοστούν στις ανάγκες, είναι ουσιαστικής σημασίας να είναι γνωστές οι υπάρχουσες ποσότητες PCB και, κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να γίνει η επισήμανση των συσκευών που περιέχουν PCB και η απογραφή τους: [...] η απογραφή αυτή πρέπει να ενημερώνεται σε τακτά διαστήματα».

8. Το άρθρο 3 της κανονιστικής αυτής απόφασης προβλέπει τα εξής:

«1. Απαγορεύεται η χρήση των χρησιμοποιηθέντων PCB [...]. Η διάθεση των PCB αυτών πρέπει να πραγματοποιηθεί μόλις τούτο καταστεί δυνατό το αργότερο έξι μήνες μετά τη θέση σε ισχύ της παρούσας κανονιστικής αποφάσεως.

Η δέκατη έκτη αιτιολογική σκέψη αναφέρει ότι, «δεδομένου ότι οι εγκαταστάσεις διάθεσης και απολύμανσης των PCB είναι περιορισμένες σε αριθμό και ικανότητα, είναι αναγκαίο να προγραμματιστεί η διάθεση ή/και η απολύμανση των απογεγραμμένων PCB· επιπλέον, για τις μη απογεγραμμένες συσκευές θα πρέπει να συνταχθεί σχέδιο για τη συλλογή και τη μετέπειτα διάθεσή τους: [...] στο σχέδιο αυτό, μπορεί, εάν χρειάζεται, να χρησιμοποιηθούν οι υφιστάμενοι μηχανισμοί σχετικά με τα απόβλητα εν γένει και δεν είναι δυνατόν να ληφθούν υπόψη οι πολύ μικρές ποσότητες PCB οι οποίες δεν μπορούν να ανιχνευτούν πρακτικά».

2. Απαγορεύεται η χρήση των συσκευών που περιέχουν PCB [...]. Η διάθεση των συσκευών αυτών πρέπει να πραγματοποιηθεί μόλις τούτο καταστεί δυνατό, το αργότερο δε έξι μήνες μετά τη θέση σε ισχύ της παρούσας κανονιστικής αποφάσεως.

3. Οι συσκευές που περιέχουν όγκο μεγαλύτερο των 5 dm³ και για τις οποίες είναι εύλογο ότι τα υγρά περιέχουν ποσοστό PCB κατά βάρος άνω του 0,005 %, καθώς και τα PCB που περιέχονται σ' αυτές, απογράφονται. Στην περίπτωση των ηλεκτρικών πυκνωτών, το ανώτατο όριο των 5 dm³ περιλαμβάνει το άθροισμα των διαφόρων στοιχείων μιας πλήρους μονάδας. Η χρήση τους εξακολουθεί να επιτρέπεται μέχρι το αργότερο

Το σχετικό εθνικό δίκαιο

7. Η οδηγία 96/59 μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο με την κανονιστική απόφαση του

4 — *Mémorial A* 1998, σ. 400.

- στις 31 Δεκεμβρίου 2005 για ποσοστό PCB κατά βάρος ανώτερο κατά 0,05 %·
- στις 31 Δεκεμβρίου 2010 décembre 2010 για ποσοστό PCB κατά βάρος υποτιθέμενο κατώτερο ή ίσο προς το 0,05 %.

10. Στις 25 Ιουλίου 2000, η Επιτροπή, πάντοτε βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, απηύθυνε στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου αιτιολογημένη γνώμη, ζητώντας του να συμμορφωθεί προς τα άρθρα 3, 4 και 11 της οδηγίας εντός νέας προθεσμίας δύο μηνών.

11. Με έγγραφο της 3ης Αυγούστου 2000, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου απάντησε στο έγγραφο οχλήσεως της 4ης Απριλίου ισχυριζόμενο:

Η διάθεση ή η απολύμανσή τους πρέπει να πραγματοποιηθεί το αργότερο μέχρι αυτές τις αντίστοιχες καταληκτικές ημερομηνίες.»

ότι, βάσει καταλόγου καταρτισθέντος το 1984, είχε διαθέσει το σύνολο σχεδόν των PCB που υπήρχαν στο έδαφός του πριν από τη θέση σε ισχύ της οδηγίας 96/59·

Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

ότι ο κατάλογος που καταρτίστηκε κατ'εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας επιβεβαίωσε την ύπαρξη ελάχιστων ποσοτήτων PCB στο εθνικό έδαφος·

9. Η Επιτροπή, μετά από διάφορες επαφές, απέστειλε στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, στις 4 Απριλίου 2000, σύμφωνα με το άρθρο 226 ΕΚ, έγγραφο με το οποίο του ζήτησε να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3, 4 και 11 της οδηγίας 96/59 και του ζήτησε να υποβάλει τις παρατηρήσεις του εντός προθεσμίας δύο μηνών. Το έγγραφο αυτό παρέμεινε αναπάντητο.

ότι οι λουξεμβουργιανές αρχές είχαν θεωρήσει τον καθορισμό καταληκτικών ημερομηνιών στην κανονιστική απόφαση περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο ως επαρκή για την τήρηση των διατάξεων του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας· και

ότι η διάθεση των PCB θα αντιμετωπιζόταν λεπτομερέστερα στο πλαίσιο του εθνικού σχεδίου διαχείρισεως των αποβλήτων, του οποίου η κατάρτιση θα ολοκληρωνόταν περί τα τέλη του 2000.

14. Το καθού κράτος μέλος ζητεί την απόρριψη της προσφυγής και την καταδίκη της προσφεύγουσας στα δικαστικά έξοδα.

Εκτίμηση της προσφυγής

12. Ενόψει των κοινοποιηθέντων αυτών στοιχείων, η Επιτροπή αποφάσισε να περιορίσει την προσφυγή που άσκησε κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου σε μόνη την αιτίαση σχετικά με την έλλειψη σχεδίου απολύμανσης ή διάθεσης των απογεγραμμένων συσκευών και των PCB που αυτές περιέχουν.

15. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η κανονιστική απόφαση περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο δεν συνιστά σχέδιο απολύμανσης ή διάθεσης κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας, το οποίο πρέπει να ερμηνευθεί υπό το φως της δέκατης και δέκατης έκτης αιτιολογικής σκέψης του προοιμίου⁵. Το άρθρο 3 της κανονιστικής αυτής αποφάσεως απλώς καθορίζει τις καταληκτικές ημερομηνίες για τη χρησιμοποίηση των εγκαταστάσεων που περιέχουν PCB, χωρίς να ορίζει τον τρόπο διάθεσης ή απολύμανσης των απογεγραμμένων συσκευών ή των PCB που αυτές περιέχουν.

Η προσφυγή λόγω παραβάσεως

13. Στις 23 Απριλίου 2001, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή, με την οποία ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να καταρτίσει σχέδια απολύμανσης ή διάθεσης των απογεγραμμένων συσκευών και των πολυχλωροδιφαινυλίων που αυτές περιέχουν, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/59 και να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

16. Κατά την Επιτροπή πάντοτε, η πραγματοποίηση του σχεδιασμού που απορρέει από το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας, σε συνδυασμό με τη δέκατη και τη δέκατη έκτη αιτιολογική σκέψη, υποχρεώνει τα κράτη μέλη να συγκρίνουν τις ποσότητες των απογεγραμμένων PCB και τον αριθμό των συσκευών που πρέπει να διαθέσουν ή να απολυμάνουν με τις διαθέσιμες ικανότητες διάθεσης και απολύμανσης. Επιπλέον, ο σχεδιασμός αυτός πρέπει να παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να καθορίζουν τον τρόπο επεξεργασίας των διαφόρων κατηγοριών συσκευών, καθώς και των PCB που αυτές περιέχουν.

⁵ — Βλ. σημείο 6 ανωτέρω.

17. Κατά τη Λουξεμβουργιανή Κυβέρνηση, η κανονιστική απόφαση περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο καθορίζει τις καταληκτικές ημερομηνίες για τη διάθεση ή την απολύμανση των συσκευών και των PCB, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας. Επιπλέον, τα μέτρα που υιοθέτησε το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου με σκοπό τη διάθεση των PCB πριν από την έναρξη της ισχύος της οδηγίας, και τα οποία εξακολουθούν να ισχύουν, είναι επαρκή όσον αφορά την υλοποίηση του καθορισθέντος σκοπού και καθιστούν περιττή την κατάρτιση σχεδίου απολύμανσης ή διάθεσης. Εν πάση περιπτώσει, το σχέδιο αυτό ενσωματώθηκε τώρα στο εθνικό σχέδιο διαχείρισης των αποβλήτων, που καταρτίστηκε στις 15 Δεκεμβρίου 2000 και κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή στις 15 Ιανουαρίου 2001. Οι λουξεμβουργιανές αρχές προσθέτουν ότι η ελάχιστη ποσότητα PCB που βρίσκεται ακόμα στο εθνικό έδαφος χαρακτηρίζεται, στην πλειονότητά της, από χαμηλή περιεκτικότητα σε χλώριο, πράγμα το οποίο επιτρέπει την καταστροφή τους σε συμβατικούς αποτεφρωτήρες για επικίνδυνα απόβλητα, για τη διάθεση των οποίων δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου.

18. Κατά πάγια νομολογία, η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται βάσει της καταστάσεως του κράτους μέλους όπως αυτή έχει κατά τη λήξη της προθεσμίας που έχει ταχθεί με την αιτιολογημένη γνώμη και ότι οι επελθούσες, στη συνέχεια, αλλαγές δεν μπορούν να λαμβάνονται υπόψη από το Δικαστήριο⁶. Κατά συνέπεια, το λουξεμβουργιανό σχέδιο διαχείρισης των απο-

βλήτων, ανεξάρτητα από το πώς πρέπει να χαρακτηριστεί, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη, εφόσον κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή μετά τη λήξη της ταχθείσας προθεσμίας.

19. Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ούτε από την κανονιστική απόφαση περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο ούτε από την απόληψη των λουξεμβουργιανών αρχών στο έγγραφο οχλήσεως προκύπτει η παραμικρή εκτίμηση των διαθέσιμων ικανοτήτων διάθεσης και απολύμανσης, τόσο στο εθνικό έδαφος όσο και στην αλλοδαπή. Τα έγγραφα αυτά ομοίως δεν διευκρινίζουν τον τρόπο επεξεργασίας που εφαρμόζεται ανά κατηγορία συσκευών ή PCB που αυτές περιέχουν, ούτε τις μελετώμενες προθεσμίες για την επεξεργασία αυτή.

20. Οι καταληκτικές ημερομηνίες που καθορίζονται στο άρθρο 3 της κανονιστικής αποφάσεως περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο δεν στηρίζονται σε καμία συγκριτική ανάλυση του αριθμού των συσκευών που πρέπει να τύχουν επεξεργασίας και των πραγματικών ικανοτήτων επεξεργασίας. Ομοίως, οι λουξεμβουργιανές αρχές δεν αποδεικνύουν ότι οι εγκαταστάσεις απολύμανσης και διάθεσης που διαθέτουν μπορούν να επεξεργαστούν τις επίμαχες συσκευές εντός των προβλεπομένων προθεσμιών.

21. Επομένως, η απλή αναπαραγωγή του κειμένου της οδηγίας και ο καθορισμός καταληκτικών ημερομηνιών για τη διάθεση των PCB που πραγματοποιεί η κανονιστική απόφαση περί μεταφοράς στο εσωτερικό

6 — Αποφάσεις της 17ης Σεπτεμβρίου 1996, C-289/94, Επιτροπή κατά Ιταλίας (Σύλλογη 1996, σ. I-4405, σκέψη 20)· της 3ης Ιουλίου 1997, C-60/96, Επιτροπή κατά Γαλλίας (Σύλλογη 1997, σ. I-3827, σκέψη 15)· της 11ης Ιουνίου 1998, C-232/95 και C-233/95, Επιτροπή κατά Ελλάδος (Σύλλογη 1998, σ. I-3343, σκέψη 38), και της 6ης Ιουνίου 2002, C-177/01, Επιτροπή κατά Γαλλίας (Σύλλογη 2002, σ. I-5137, σκέψη 13).

δίκαιο δεν μπορούν να χαρακτηριστούν σχέδιο υπό την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας, καθόσον τα μέτρα αυτά δεν πληρούν τους σκοπούς που διαλαμβάνονται στη δέκατη και στη δέκατη έκτη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου.

ήταν η διάθεση των PCB. Τα προγράμματα αυτά κατέστησαν δυνατή τη διάθεση του 99,9 % των PCB που υπήρχαν στο εθνικό έδαφος.

22. Συνεπώς, στηριζόμενος σε μια τυπική ερμηνεία των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας και λαμβάνοντας υπόψη την απαίτηση σαφήνειας και ακρίβειας που πρέπει να χαρακτηρίζει τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο όταν πρόκειται για θέματα περιβάλλοντος⁷, πρέπει να συναγάγω το συμπέρασμα ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη διάταξη αυτή.

23. Απομένει να καθοριστεί αν τα μέτρα που έθεσε σε εφαρμογή η Λουξεμβουργιανή Κυβέρνηση πριν από την έναρξη της ισχύος της οδηγίας μπορούν να θεωρηθούν μέσα διασφαλίζοντα επαρκή μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο, με γνώμονα τους σκοπούς που καθορίζει η οδηγία.

24. Η Λουξεμβουργιανή Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι ανέπτυξε ήδη από το 1986 διάφορα προγράμματα, βάσει απογραφής πραγματοποιηθείσας το 1984, των οποίων ο σκοπός

25. Η Επιτροπή φρονεί ότι η απογραφή του 1984, δεδομένου ότι αφορούσε μόνο τα καθαρά PCB, δεν συνιστά εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 4 της οδηγίας. Τα προγράμματα που καταρτίστηκαν βάσει μη πλήρους και μη ορθής απογραφής δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη για να καθοριστεί αν εκπληρώθηκε η υποχρέωση αποτελέσματος που προβλέπει η οδηγία.

26. Πρέπει να επισημανθεί κατ' αρχάς ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι τα μέτρα που έλαβε το καθού κράτος μπορούν να είναι αντικειμενικά επαρκή για την υλοποίηση των σκοπών που καθορίζει η οδηγία, δεν μπορούν να αναπληρώσουν την έλλειψη καταρτίσεως και κοινοποιήσεως των επίμαχων σχεδίων, με το αιτιολογικό ότι τα σχέδια αυτά ανταποκρίνονται σε άλλες και ειδικές απαιτήσεις και συνιστούν ουσιώδες στοιχείο στο σύστημα της οδηγίας⁸.

27. Ναι μεν τα μέτρα που έλαβε το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου έχουν κοινό με την οδηγία τον σκοπό της διαθέσεως των PCB, πλην όμως δεν παρέχουν τη δυνατότητα ούτε να εκτιμηθούν οι διαθέσιμες ικα-

7 — Αποφάσεις της 8ης Ιουλίου 1987, 247/85, Επιτροπή κατά Βελγίου (Συλλογή 1987, σ. 3029, σκέψη 9), και 262/85, Επιτροπή κατά Ιταλίας (Συλλογή 1987, σ. 3073, σκέψη 9).

8 — Βλ., όσον αφορά την κοινοτική ρύθμιση σχετικά με την καταπολέμηση της ρύπανσης που προκαλείται από επιζώντες ουσίες στο υδάτινο περιβάλλον, τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Tesouro της 26ης Ιουνίου 1997, στην υπόθεση Επιτροπή κατά Ελλάδας (απόφαση παρατεθείσα στην υποσημείωση 6), σημείο 7.

νότητες επεξεργασίας των εγκαταστάσεων ούτε να προβλεφθεί η κλιμάκωση, ανά κατηγορία PCB ή ανά είδος συσκευών, συγκεκριμένων προθεσμιών εντός των οποίων να είναι πραγματοποιήσιμη η διάθεση ή η απολύμανσή τους στο εθνικό έδαφος ή στην αλλοδαπή, οπότε δεν ικανοποιούν την απαίτηση σχεδιασμού που θέτει η κοινοτική ρύθμιση. Επιπλέον, ελλείπει σχεδίου, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να ελέγξει αν οι διατάξεις της οδηγίας εφαρμόζονται σύμφωνα με τον επιβαλλόμενο τρόπο.

διο υπό την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 1¹⁰.

29. Κατά συνέπεια, εφόσον εξακολουθεί να υφίσταται παράβαση, δεδομένου ότι το καθού κράτος μέλος δεν πληροί πλήρως και με συγκεκριμένο τρόπο το σύνολο των σκοπών της οδηγίας¹¹, έχω την πεποίθηση ότι η προσφυγή που άσκησε η Επιτροπή είναι βάσιμη.

Η απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2002, C-46/01, Επιτροπή κατά Ιταλίας⁹, με την οποία το Δικαστήριο αναγνώρισε ότι το καθού κράτος μέλος είχε παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 96/59, παραλείποντας να καταρτίσει και να κοινοποιήσει εμπρόθεσμα το σχέδιο που προβλέπεται στο άρθρο 11, παράγραφος 1, επιβεβαίωσε τη σημασία του σχεδίου αυτού στο πλαίσιο του συστήματος που εισάγει η οδηγία.

Επί των δικαστικών εξόδων

30. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου πρέπει να καταδικαστεί το καθού κράτος μέλος στα δικαστικά έξοδα.

28. Τα εθνικά μέτρα, ανεξάρτητα από την πραγματική αποτελεσματικότητά τους, δεν συνιστούν συνεπώς οργανωμένο και διαρθρωμένο σύστημα σκοπών και δεν αποτελούν συνολική και συνεκτική προσέγγιση, οπότε δεν μπορούν να χαρακτηριστούν σχέ-

10 — Βλ., στον τομέα της καταπολέμησης της ρύπανσης των υδάτων, τις αποφάσεις της 25ης Νοεμβρίου 1998, C-214/96, Επιτροπή κατά Ισπανίας (Συλλογή 1998, σ. I-7661, σκέψη 30), και της 21ης Ιανουαρίου 1999, C-207/97, Επιτροπή κατά Βελγίου (Συλλογή 1999, σ. I-275, σκέψη 40).

11 — Απόφαση της 18ης Μαρτίου 1980, 91/79, Επιτροπή κατά Ιταλίας (Συλλογή τόμος 1980/I, σ. 589, σκέψη 6).

9 — Συλλογή 2002, σ. I-2093.

Πρόταση

31. Προτείνω στο Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να καταρτίσει σχέδιο απολύμανσης ή διάθεσης των απογεγραμμένων συσκευών και των πολυχλωροδιφαινυλίων που αυτές περιέχουν, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 96/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996, για τη διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB και PTC), και να καταδικάσει το καθού κράτος μέλος στα δικαστικά έξοδα.